

Шамота Галина Михайлівна

К.е.н., старший викладач кафедри фінансів ДВНЗ «УАБС НБУ»

Крапивна Ірина Вікторівна

студентка групи МОА-12 ДВНЗ «УАБС НБУ»

СИСТЕМАТИЗАЦІЯ МЕТОДІВ ВИМІРЮВАННЯ КРЕДИТНИХ РИЗИКІВ.

Кредитування традиційно вважається одним із найбільш ефективних видів банківської діяльності. Поряд з тим, кредитний ризик, тобто ймовірність, що позичальник не зможе здійснити процентні платежі чи виплатити основну суму кредиту у відповідності до умов кредитного договору, є невід'ємною часткою банківської діяльності. Тому управлінню кредитними ризиками банківських установ приділяється багато уваги як у міжнародній, так і у вітчизняній практиці. Проте ключові аспекти щодо методологія їх вимірювання потребують подальших наукових пошуків, що й зумовило актуальність даної теми.

Методологія вимірювання кредитного ризику базується на теорії ймовірностей [3]. Тому доцільно виділити три основні методи вимірювання кредитного ризику:

- 1) Точний імовірнісний метод.
- 2) Наближений імовірнісний метод.
- 3) Непрямий (якісний) метод.

У сучасній теорії управління ризиками виділяється окремий напрямок – оцінка ризиків, що на відміну від управління ризиками зосереджує зусилля саме на методиках оцінки різних ризиків.

Стрес-тестування — метод кількісної оцінки ризику, який полягає у визначенні величини неузгодженої позиції, яка наражає банк на ризик та у визначенні шокової величини зміни зовнішнього фактора — валютного курсу, процентної ставки тощо. Поєднання цих величин дає уявлення про те,

яку суму збитків чи доходів отримає банк, якщо події розвиватимуться за закладеними припущеннями [2].

Базельський комітет вимагає обов'язкової наявності програм, що забезпечують стрес-тестування, у всіх фінансових інститутах і визначає основні параметри методики стрес-тестування. Сценарії стрес-тестування повинні враховувати фактори, результатом впливу яких можуть бути екстраординарні втрати. Вони передбачають проведення якісного і кількісного аналізу впливу реалізації малоймовірних негативних подій в процесі дослідження всіх основних видів ризику. Кількісні критерії спрямовані на досягнення двох основних цілей аналізу – оцінки необхідних засобів компенсації можливих втрат і визначення необхідних дій щодо зменшення ризику і збереження капіталу [1].

На нашу думку, основними завданнями, які стоять сьогодні перед банками в Україні, є завдання інтеграції великої кількості методів мінімізації ризиків, управління ними, розробка єдиної методології контролю та управління ними на консолідованій основі з врахуванням вимог Базельського комітету.

Список використаних джерел:

1. Башкіров О.В. Особливості стрес-тестування як функції управління ризиками валютного портфеля/ О. В. Башкіров //Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України: Зб. тез доповідей VII Всеукраїнської науково-практичної конференції (25-26 листопада 2004 р.). - С.38-41.

2. Винниченко Н.В. Аналіз впливу зміни ставки податку на доходи бюджету/ Н. В. Винниченко //Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України: Зб. тез доповідей VII Всеукраїнської науково-практичної конференції (25-26 листопада 2004 р.). - С.106-109.

3. Дзюблюк О. Механізм забезпечення якості кредитного портфеля й управління кредитним ризиком банку в період кризових явищ в економіці/ О. Дзюблюк //Журнал європейської економіки. - 2010. - N 1. - С. 108-125.